

DVD RECENSIE "RALPH DE JONGH - EMOTION"

Block Magazine Nr. 141 - Marion Wisse, 11 november 2007

In mijn verslag over 'An Evening With The Blues' van dit jaar (Block 139) laat ik de lezer deelgenoot zijn van de mentale schok die ik te verwerken kreeg toen ik Ralph de Jongh voor het eerst aan het werk zag. Toen deze DVD in het laatje van de speler schoof dacht ik: 'Ach ik zal nu wel aan Ralph zijn gewend. Zo'n tv scherm is toch wat afstandelijker en de emotionele impact zal wel achterwege blijven...' Ik kauwde de laatste hap van mijn boterham weg en hield het stokoude Leeuwenzegel margarine-boterhambordje nog in mijn handen.

Op de televisie begon Ralph aan zijn eerste nummer 'Harry'. Mijn god, het bordje brak... net niet... Dit is emotie! Na drie nummers had ik mijn emotionele gevoelens weer een beetje onder controle en kon ik het gebodene zonder jeukende druk in mijn oogkassen aanschouwen. De lange blonde ex-antieke Chinese wijsbegeerte-student zit voorovergebogen met al naar gelang de nummers vereisen, een akoestische zes-snarige, een akoestische twaalf-snarige of een Gibson 345-achtige gitaar op schoot. Zijn ogen zijn dicht en als ze al even open gaan dan zie je dat zijn oogleden zijn lange Pony omhoogduwen. Zijn lichaamstaal onderstreept de gevoelens die hij met zijn muziek naar buiten wil brengen. Het is een 'optreden' zonder publiek, maar het gemis aan 'klankbord' lijkt Ralph niet te hinderen. De camera's die dit alles feilloos en prachtig registreren zijn voor hem blijkbaar genoeg om zich helemaal te geven. De veertien op 'Sympathy For The Devil' na eigen nummers variëren van heftig (onderstreept met een *foot stomp* op een plank met zwarte klompen aan zijn voeten), romantisch, teder en zoals je uit het voorgaande al hebt begrepen, ontroerend. Ralph's stem lijkt op die van Mick Jagger maar daarmee houdt de vergelijking met de Stones wel zo'n beetje op. Zelfs de uitvoering van het bovengenoemde Stonesnummer is totaal naar Ralph's eigen hand gezet. Voor wat betreft de tekst lijken, 'Harry' en 'My Friend' sprekend op elkaar, maar beide nummers worden muzikaal gezien heel anders ingevuld. De stijl van muziek wijkt af van het geijkte bluespatroon. Het laatste nummer 'Used' is het enige dat ligt in het, voor de verstokte bluesliefhebber, bekende straatje. Maar ook hierin vindt de zanger/gitarist zijn eigen weg.

Als 'extra' staat achter deze veertien juweeltjes een interview met Ralph door Jan Douwe Kroeske. Dit uitstekende vraaggesprek gaat onder andere over Keith en Mick (in de ogen van de Jongh in volgorde van belangrijkheid genoemd), over leeuwen, de Muppet Show en over een 'virus' dat volgens Ralph geen virus is. Bij deze DVD zit tevens een Bonus-CD met daarop alle veertien songs. Leuk voor in de auto.

Kortom, ik denk dat hij met deze DVD, en natuurlijk ook met zijn optredens, vele harten zal veroveren.